

מורנו. לעתים גם הוכרזו הוראות הבריאות שיצאו מהתחנה, בבית הכנסת הגדול בבתי מחסה. אם זו היתה הוראה להמנע מלהשקות חלב בלתי מפוסטר לילדים, או הימנעות מאכילת ירקות מסוימים בשעת מגיפת הדזינטריה, וכדומה.

אחת ההוראות היתה שאם אחד מבני המשפחה נדבק בגרענת או בגזות, חייבים כל בני המשפחה לעבור בדיקה יסודית. והנה כשהופיעה האחות בבית המשפחה שאחד מהם נדבק בגרענת; מיהר ראש המשפחה להסגר בחדר לפנים מחדר, עד שהאחות נתייאשה מלחכות לו ועזבה את הבית. מעבירים ידיעה למורנו, והוא שולח להזמין את האיש ומצוה עליו לגשת מיד לתחנה ולהבדק, והלה מציית.

ואם תימני מכפר השילוח מסרב לקבל בתורה את אשתו מבית החולים, משום שילדה לו תאומות אחרי חמשה „סימנים"... פונה האחות למורנו שיחלץ את „אם הבנות" ממצוקתה.

ואז מזמין אליו את האיש ומשכנעו, שאשתו לא אשמה כלל... ואחרי שיחה קצרה הוא יוצא מאושר, והולך וקונה מתנה ליולדת לכבוד „הסימן הכפול" ²⁰...

קדירה בלא תבשיל

[354]

והנה אירע לה לאחות שביקרה אצל אשה יולדת בבתי מחסה. הדלות והעוני זועקים מכל פינות הבית. נכנסת האחות למטבח ורואה קדירה שפותה על הכיריים של גחלים עוממות; מסירה את המכסה, והנה מפעפעים בתוכה מים נקיים בלא כל תבשיל.

נודעוזה האחות ושאלה לפשר הדבר. נקוו דמעות בעיני היולדת; וכמי שנתפסה בקלקלתה, הודתה, כי זה בכדי שאמה לא תרגיש שאין מה לבשל וכי הבית ריקן...

הלכה האחות וסיפרה למורנו על עניה ודוחקה של משפחה זו; ומאז דאג מורנו מדי שבוע בשבוע להמציא לאותה משפחה, חבילה של צרכי מזון כולל בשר, שהספיקה להכנת ארוחת צהרים במשך כל השבוע.

20 „בת תחלה סימן יפה לבנים" (בבא־בתרא קמא ע"א).